

POSVÄŤ SA MENO TVOJE!

... alebo o prvej a najväčšej túžbe Božích detí

BOŽIE SLOVO:

(Flp 1,20 SSV)

Čítanie z listu sv. apoštola Pavla Filipanom: *Ako túžobne očakávam a dúfam, že nebudem v ničom zahabnený, pevne dúfam, že ako vždy, tak aj teraz, bude oslávený Kristus v mojom tele, či už životom alebo smrťou.* Počuli sme Božie slovo!

ÚVAHA:

(na doplnenie www.inky.sk, úvahy/katechézy č. 167, 544, 452)

Otče náš, ktorý si na Nebesiach. Týmto slovami sa končí prvá časť Modlitba Pána. Hovorí o Bohu a o nás – kto je Boh a kto sme my a aký je medzi nami z Božej milosti a lásky vzťah. Druhá časť Modlitby Pána sa týka nás, našich prosieb – a teda našich túžob. Pretože prosíme o to, po čom túžime. Aké sú ale túžby synov a dcér Boha, detí Božích? Po čom dychtia? Samou prvou je tá, ktorej sa venujeme dnes: túžba, aby bolo *posvätené Meno Boha*.

1) KOMU hovorím? Bohu, ktorý mňa, malého, nepatrného a ničotného človečička, zahrnul svojou pozornosťou, svojou láskou, ktorý ma vzal na svoje ramená, vyvýšil, prijal za svojho skutočného a opravdivého syna a dediča, princa Nebeského kráľovstva, aby som odteraz bol ako Boh, žil ako Boh, naveky, v samom Nebi, v samej Najsvätejšej Trojici (KKC 260, 1024).

2) KTO to Bohu hovorí? Ja, človek, ktorý som bol takto neuveriteľne Bohom vyvýšený. Žijem vo svete, ktorý patrí Bohu, na Božej zemi, dýcham Boží vzduch a pijem Božiu vodu, jem Božie dary, žijem v tele, ktoré mi dal Boh, so schopnosťami, ktoré mi dal Boh, v čase, ktorý patrí Bohu... Všetko je Božie. Ja sám nemám nič. Ani sám nedokážem nič. Až tak, že ak chcem hoci len takú maličkosť, ako pohnúť rukou, musí ňou vo svojej mysli pohnúť Boh, inak sa nepohne. Bez Jeho vôle a pomoci ani prstom nepohnem. Dokonca keď hreším a búrim sa voči Bohu, ešte aj k tomu mi Boh musí dať silu a schopnosť, inak by som bez Boha ani hrešiť nedokázal! A tento úbohý, nič nemajúci človek, neschopný ničoho sám zo seba, túžim Boha nejako osláviť, nejako sa Mu nie odplatiť, ale aspoň poďakovať za to všetko, čo mi dal: že mňa, úbohého a nič nemajúce povýšil na roveň seba, urobil ma svojim priateľom, synom a dedičom – a v Kristovi dal za mňa život a vytrpel nepredstaviteľné: „Kristus, náš Spasiteľ, si vyvolil kríž, aby na seba vzal vinu sveta a aby na sebe vytrpel utrpenie sveta“ (Youcat 101); „Musel si vytrpieť všetku nenávisť, všetku zlobu, všetok hriech, všetky zločiny a všetku nelásku, ktorá kedy zahalila Zem. Musel si vytrpieť mňa i teba“ (Youcat – príprava na birmovku).

3) ČO Bohu hovorím? Že túžim aspoň pričiniť sa o to, aby Jeho Meno, Sväté Meno, bolo pred tvárou celého sveta, ľudí, anjelov i démonov, vyvýšené a posvätené. Čo to znamená a ako to môžem urobiť?

Boh je *svätý*. V hebrejčine toto slovo vyjadruje úplnú odlišnosť Boha a Jeho oddelenosť od všetkého stvoreného. Boh je *svätý* a teda vyvýšený vysoko nad tento svet svojou *mocou* a veľkosťou; svojou dokonalou *dobrotou*, v ktorej niet ani najmenšej škvrnky zla a nakoniec svojim *dielom* stvorenia sveta, ale ešte viac spásy a zbožštenia človeka, ktoré nekonečne presahuje akékoľvek ľudské diela.

Tento Boh je úplne mimo náš dosah. Nemôžeme Mu nič dať, ani nič vziať, nedosiahneme na Neho. Nedokážeme Ho teda nijako ani osláviť, ani pohaníť a zneuctiť. Až na jednu vec: Boh niečo zo seba slobodne vložil do našich rúk: Svoje Sväté Meno. Božie Meno je podobné štátnej vlajke. *Nemôžeme vziať jeho štát – jeho pôdu, kultúru, ľudí, ... – a niečo s nimi urobiť. Je to pre nás priveľké. Ale môžeme vziať jeho zástavu, ktorá ho symbolizuje a stelesňuje. A cez ňu vzdať štátu úctu, či ho zneuctiť a pohaníť tým, že ju potrháme, zašpiníme, alebo spálime.* Podobne Božie Meno reprezentuje a sprítomňuje Boha. Nemôžeme vyvýšiť Boha – ale môžeme vyvýšiť, uctiť a osláviť Jeho Meno a v ňom Boha samotného, pretože sám Boh vložil svoje Meno do našich rúk a tým akoby vydal napospas nám, ľudom svoju česť a svoju slávu. S rizikom, že to zneužijeme a Jeho Sväté Meno, ktoré nám dal do rúk, pošpiníme, zneuctíme a zosmiešnim pred tvárou sveta – a v ňom samého Boha. Ako kresťania nesieme na sebe Božie „Meno, ktoré je nad každé iné meno“ (Flp 2,9). Boh do našich rúk zveril svoju česť a svoju slávu. Prečo? Aby nám dal možnosť, ktorú by sme inak nemali: poďakovať Mu za to všetko, čo nám dal a čo pre nás urobil tým, že Jeho Meno oslavíme a urobíme *svätým*, čiže vyvýšeným, mimoriadnym, obdivuhodným pred tvárou celého sveta. Čo to v praxi znamená?

- Boh je svätý, pretože „*je svetlo a niet v ňom nijakej tmy*“ (1 Jn 1,5), je dokonalým dobrom. Ak nosíme Jeho Meno, musíme aj my byť „*svätí vo všetkom svojom počínaní*“ (1 Pt 1,15), pretože „*Kto hovorí, že ostáva v ňom, má aj sám žiť, ako žil on*“ (1 Jn 2,6) a tak Boha primerane reprezentovať.
- Boh koná veľké dielo spásy a zbožštenia človeka a premeny sveta: „*Hľa, všetko robím nové*“ (Zjv 21,5). Ak nosíme Jeho Meno, znamená to, že sme prijali účasť na tomto Diele podľa slov Krista: „*ten, kto verí vo mňa, bude konať skutky, aké ja konám, ba bude konať ešte väčšie*“ (Jn 14,12), aby tak v nás a cez nás bol aj svojim Dielom oslávený a Boh a vyvýšené Jeho Meno.
- Boh vo svojej moci koná znamenania a zázraky. Ježiš hovorí, že aj „*tých, čo uveria, budú sprevádzať tieto znamenania: v mojom mene budú vyháňať zlých duchov, budú hovoriť novými jazykmi, ... na chorých budú vkladať ruky a tí ozdravujú*“ (Mk 16,17-18). Ak nosíme Jeho Meno, znamená to, že sa otvárame Duchu Svätému a Jeho Moci, aby cez nás mohol Boh aj takýmto spôsobom byť oslávený.

ÚLOHY:

ROZJÍMANIE:

1.: UVAŽOVANIE:

Čím viac je na svete spasených ľudí, vykúpených Kristom, premenených, očistených, posvätených a znovuzrodených, plných Ducha a Božej Moci – tým väčšia je sláva Krista, Pôvodcu a Darcu tohto všetkého, i jeho Otca. Možno to znie na prvé počutie divne – spasíť sa nie kvôli sebe, ale Bohu na slávu; byť svätým nie kvôli svojej spásy, ale na slávu Krista, Víťaza a Spasiteľa – ale je to tak. Práve toto je tá pravá forma chvály a oslavy Boha!

Túžim takto osláviť Boha celým svojim životom a zo všetkých síl? Nakoľko je oslava Boha všetkým a vo všetkom zmyslom a náplňou môjho života Božieho dieťaťa?

Čo by som mal urobiť, aby som žil čo najsvätejší život a tak ním žiarivo oslavoval a vyvyšoval Božie Meno (Mt 5,14-16)?

Aby som čo najlepšie a podľa Božích predstáv, vedený Duchom konal Božie Dielo a prinášal ovocie, ktorým bude cezo mňa oslávený Boh (Jn 15,8)?

Aby som sa plne poddal Duchu Svätému a stal sa tak „kanálom“, cez ktorý bude na tento svet prúdiť Božia Moc a Sila i v podobe znamení a zázrakov (Mk 16,20)?

Čo v praxi a konkrétne urobím?

2.: MEDITÁCIA:

Predstavme si teraz samých seba ako opravdivé deti Boha: svätí a nádherní, žiariaci uprostred ľudí svojou čistotou a ušľachtilosťou; plní Ducha Svätého a Jeho Moci, konajúci v Božej sile dielo premeny a obnovenia sveta a spásy a zbožštenia ľudstva, často v sile Božích znamení a zázrakov, v úzkej jednote s Bohom ako dobre zohratý tím, ako skvelo si rozumejúci part'áci a priatelia!

Potom zavrieme oči a skúsme si to čo najviac pred svojim vnútorným zrakom predstaviť, prežiť, vcítiť sa do tohto obrazu, naplniť sa ním, nadchnúť sa preň!

CVIČENIE CEZ TÝŽDEŇ:

Každé ráno, pred alebo po rannej modlitbe, zatvorte na chvíľu oči a obnovte v sebe tento *pocit* Božích detí, oslavujúcich a vyvyšujúcich Meno Boha. Ak sa dá, zopakujte toto cvičenie aj počas dňa!